

Бехтер Є. В.,
студентка 5 курсу,
8 групи, Інституту підготовки
кадрів для органів юстиції
Національного юридичного університету імені
Ярослава Мудрого

ДОСВІД НІМЕЧЧИНИ В ЗАПОБІГАННІ КОРУПЦІЙНИМ ЗЛОЧИНАМ

Ключові слова: корупція, корупційні злочини, запобігання корупції.

Keywords: corruption, corruption crimes, prevention of corruption.

Анотація: Розглянуто механізми боротьби з корупцією, які запроваджені у Німеччині. Проаналізовано стратегії уряду, а також зроблено висновок про необхідність розробки нових заходів для ефективного подолання корупції серед державних службовців та правоохоронних органів.

Abstract: The mechanisms of combating corruption introduced in Germany are considered. The strategies of the government are analyzed, and the conclusion is made that further efforts are needed to effectively combat corruption among civil servants and law enforcement agencies.

На сьогодні корупція є глобальною проблемою не тільки нашої держави, але й країн світу взагалі. Корупційні злочини відносяться до корисливих тощо, що вони вчиняються з корисливих мотивів так як злочинці бажано одержати матеріальні блага для себе або інших осіб (заволодіти грошовими коштами, майном, коштовностями, цінними паперами та іншими благами), одержати чи зберегти майнові права, уникнути матеріальних витрат чи обов'язків або отримати іншу незаконну вигоду [1]. На боротьбу у цій сфері направлено багато законодавчих ініціатив, а саме ухвалено цілу низку міжнародно-правових актів, які прийняті Організацією Об'єднаних Націй, Організацією економічного співтовариства та розвитку, Радою Європи та Європейським Союзом. Кожна європейська країна намагається запровадити нові механізми для подолання корупційних правопорушень. Актуальність даної теми зумовлена незадовільним станом високого рівня злочинам корупційної спрямованості у діяльності правоохоронних органів та їх посадових осіб. Аналогічною є ситуація у Німеччині. Попри усі досягнення у цій сфері все ж таки залишаються деякі проблеми їх реалізації.

Основною метою Німеччини є знищення матеріальної, насамперед фінансової бази злочинних угруповань. Це досягається шляхом конфіскації майна і створення належної правової бази для унеможливлення «відмивання» «брудних» грошей [2].

Фінансовою системою Німеччини передбачено обов'язок банківських установ надавати правоохоронним органам інформацію про операції з грошима у розмірі понад 20 тис. німецьких марок за умов, що ця інформація буде використана виключно для розслідування. Законом закріплено правило: якщо громадянин робить внесок в банк у розмірі понад 50 тис. німецьких марок, він зобов'язаний пред'явити посвідчення особи. Основна увага німецького уряду у сфері запобігання корупції полягає в тому, щоб в результаті законодавчих, організаційних, кадрових та інших заходів зменшити та виключити зловживання державним службовцем своїм посадовим становищем [3, с. 8].

Серед антикорупційних механізмів, які запроваджуються в Німеччині, слід назвати намір створити реєстр корумпованих фірм. У цьому разі Німеччина йде шляхом іноземного досвіду, зокрема ізраїльського. Його суть полягає в тому, що фірма, яка включена до такого реєстру, позбавляється права виконувати будь-які державні замовлення, стає об'єктом більш пильної уваги з боку правоохоронних органів.

Також важливо відмітити роль Федерального кримінального відомства у запобіганні корупції. Цей поліцейський орган розробляє стратегію, тактику та методику боротьби з корупцією й організованою злочинністю, здійснює координацію зусиль німецької поліції. Для прикладу за 2004 р., рада міністрів внутрішніх справ ФРН відзначила зменшення кількості виявлених фактів службових злочинів, у тому числі хабарництва та корупції, назвавши таку ситуацію «загрозливою для суспільства», і звинувативши своїх підлеглих у неефективності боротьби з корупційними правопорушеннями. Потрібно звернути увагу на те, що у відсотковому співвідношенні корупціонерів за галузями 7,9 % припадає на поліцію, і це є третій за кількістю виявлених випадків показник після будівництва (25,6 %) та охорони здоров'я (15,8 %) [4, с. 87–88].

Окрім Федерального кримінального відомства, завдання виявлення та попередження фактів корупції серед поліцейських Німеччини покладається на найбільш досвідчених керівників, які мають право проводити службу перевірку інформації про корупцію серед поліцейських, яка надходить з різних джерел, у тому числі анонімних. Кількість керівників обмежена і береться у відношенні один на 700 працівників особового складу. У разі підтвердження в діях поліцейського корупційного злочину матеріали направляються в прокуратуру для відповідного реагування, а саму особу звільняють з поліції [5, с. 4–5]. Доцільно звернути увагу не тільки на каральні методи запобігання корупції, але й на профілактичні. Саме вони дають можливість не лише протидіяти корупції, але й запобігти вининенню поліцейськими інших правопорушень.

Отже, дослідивши стратегії уряду Німеччини у боротьбі із корупцією, незважаючи на певні високі досягнення, можемо спостерігати суттєві проблеми. Дослідження Transparency International свідчить, що 70 % населення Німеччини вважають, що рівень корупції у державі за

останні роки зріс.

Професор у Вюрцбурзькій вищій школі прикладних наук, який викладає антикорупційної стратегії зазначає, що корупція в німецькій економіці – поширене явище і відіграє дуже значну негативну роль. Головним зараз для боротьби з корупцією у Німеччині є: 1) всебічний фінансовий контроль; 2) проведення соціальної політики несприйняття корупції; 3) регулювання проведення тендерних закупівель; 4) залучення експертів для розробки індивідуальних антикорупційних норм [6, с. 172].

Отже, проаналізувавши сучасні стратегії протидії корупції у Німеччині, необхідно сказати, що вони є доволі ефективними, проте не позбавленими протиріч та проблемних питань. Зважаючи на німецький досвід боротьби з корупцією Україні необхідно посилити державний вплив на різні інституції, зокрема у державній та підприємницькій сфері. Це дозволить скоротити корупційні прояви. Дослідивши цю проблему можна зробити висновок, що на сьогодні існує нагальна потреба у розробці нових механізмів боротьби з корупцією.

Список використаних джерел:

1. Головкін Б. М. Види злочинності / Головкін Б.М. // Журнал східноєвропейського права. – 2015. – №. 18. – С. 14–21. – Режим доступу: http://easternlaw.com.ua/wp-content/uploads/2015/08/golovkin_18.pdf (дата звернення: 20.11.2017).

2. Чепелюк В. Досвід зарубіжних країн у боротьбі з корупцією. URL: <http://uspishnaukraina.com.ua/strategy/69/244.html> (дата звернення: 20.11.2017).

3. Чубенко І. Зарубіжний досвід боротьби з корупцією в органах виконавчої влади // Вісник державної служби України. — 2003. — № 1. — С. 8–11.

4. Стеценко С. Г. Корупція в органах внутрішніх справ: проблеми протидії : [моногр.] / С. Г. Стеценко, О. В. Ткаченко. – Київ : Алерта; КНТ; Центр навч. л-ри, 2008. – 168 с.

5. Коненко С. Я. Профілактика та боротьба з корупцією в поліції Німеччини (З досвіду роботи поліції землі Нижня Саксонія). – Київ : Знання України, 2006. – 16 с.

6. Коруля І. В. Зарубіжний досвід у сфері протидії корупції та можливість його викисання в Україні / І. В. Коруля // Порівняльно – аналітичне право. – 2014. - № 1. - С. 170 – 173.

Міністерство освіти і науки України
Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого

ЗЛОЧИННІСТЬ

У ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СВІТІ

Матеріали XVI Всеукраїнської кримінологічної
конференції для студентів, аспірантів та молодих вчених

(м. Харків, 12 грудня 2017 р.)

За загальною редакцією
професора *А. П. Гетьмана* і професора *Б. М. Головкина*

Харків
«Право»
2017

УДК 343.9.01:005.44
ББК 67.61я431
3-68

Редакційна колегія:
проф. А. П. Гетьман;
проф. Б. М. Головкін;
канд. юрид. наук, доц. О. В. Ткачова,
канд. юрид. наук, ас. О. В. Таволжанський,
канд. юрид. наук, ас. Н. В. Сметаніна,
канд. юрид. наук, ас. К. Д. Кулик,
канд. юрид. наук, ас. О. О. Шуміло,
ст. лаб. К. С. Остапко

3-68 **Злочинність** у глобалізованому світі : матеріали XVI Всеукр.
кримінол. конф. для студентів, аспірантів та молодих вчених (м. Хар-
ків, 12 груд. 2017 р.) / за заг. ред. А. П. Гетьмана і Б. М. Головкіна. –
Харків : Право, 2017. – 420 с.

ISBN 978-966-937-307-6

ISBN 978-966-937-307-6

© Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого, 2017
© Оформлення. Видавництво «Право», 2017